

ZAKON

O UPRAVNIM SPOROVIMA

("Sl. list SRJ", br. 46/96)

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1

U upravnim sporovima sudovi odlučuju o zakonitosti akata kojima državni organi i preduzeća ili druge organizacije koje vrše javna ovlašćenja rešavaju o pravima ili obavezama fizičkih lica, pravnih lica ili drugih stranaka u pojedinačnim upravnim stvarima.

Član 2

- (1) Pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko lice ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povređeno neko pravo ili na zakonu zasnovani interes.
- (2) Državni organ, organizacija, deo preduzeća sa ovlašćenjima u pravnom prometu, naselje, grupa lica i dr. koji nemaju svojstvo pravnog lica, mogu pokrenuti upravni spor ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rešavalo u upravnom postupku.
- (3) Ako je upravnim aktom povređen zakon u korist fizičkog lica, pravnog lica ili druge stranke, upravni spor može pokrenuti nadležni državni, odnosno javni tužilac ili drugi zakonom ovlašćeni organ.
- (4) Upravni spor može pokrenuti i javni pravobranilac, odnosno državni ili javni tužilac kad je upravnim aktom povređen zakon na štetu države, jedinice lokalne samouprave i organa ili drugog pravnog lica koje on po zakonu zastupa.

Član 3

- (1) Upravne sporove rešavaju sudovi u republikama članicama, Vrhovni vojni sud i Savezni sud.
- (2) U upravnim sporovima sudovi odlučuju u većima sastavljenim od najmanje trojice sudija.

Član 4

Presude donesene u upravnim sporovima su obavezne.

Član 5

Nadležnim organom, u smislu ovog zakona, smatraju se državni organi i preduzeća ili druge organizacije kad u vršenju javnih ovlašćenja rešavaju u upravnim stvarima.

II UPRAVNI SPOR

Član 6

(1) Upravni spor može se voditi samo protiv upravnog akta.

(2) Upravni akt, u smislu ovog zakona, jeste akt kojim državni organ i preduzeće ili druga organizacija u vršenju javnih ovlašćenja rešava o određenom pravu ili obavezi fizičkog lica ili pravnog lica ili druge stranke u upravnoj stvari.

Član 7

(1) Upravni spor može se pokrenuti protiv upravnog akta koji je donesen u drugom stepenu.

(2) Upravni spor može se pokrenuti i protiv prvostepenog upravnog akta protiv koga nije dozvoljena žalba u upravnom postupku.

Član 8

Upravni spor može se pokrenuti i kad nadležni organ o zahtevu, odnosno o žalbi stranke nije doneo odgovarajući upravni akt, pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Član 9

(1) Upravni spor se ne može voditi protiv akata:

1) donesenih u stvarima u kojima je sudska zaštita obezbeđena van upravnog spora;

2) donesenih u stvarima o kojima se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor;

3) donesenih u stvarima o kojima neposredno na osnovu ustavnih ovlašćenja odlučuje Savezna skupština, predsednik Republike, skupština republike članice ili predsednik republike članice.

(2) U stvarima iz tačke 2. stava 1. ovog člana može se voditi upravni spor kad je organ pri donošenju upravnog akta prekoračio granice nadležnosti.

Član 10

(1) Upravni akt može se pobijati ako:

1) u aktu nije ili nije pravilno primenjen zakon, drugi propis ili opšti akt;

2) je akt doneo nadležni organ;

3) u donošenju akta nije postupljeno po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, ili što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

(2) Nema nepravilne primene propisa ako je nadležni organ rešavao po slobodnoj oceni na osnovu i u granicama ovlašćenja koje mu je dato propisima i u skladu sa ciljem u kome je ovlašćenje dato.

Član 11

U upravnom sporu može se tražiti i povraćaj oduzetih stvari, kao i naknada štete koja je tužiocu nanescena izvršenjem akta koji se osporava.

Član 12

Tužilac u upravnom sporu može biti fizičko lice, pravno lice ili druga stranka ako smatra da joj je upravnim aktom povređeno neko pravo ili na zakonu zasnovani interes.

Član 13

Tužilac u upravnom sporu može biti i sindikalna organizacija ako smatra da je upravnim aktom povređeno pravo ili pravni interes člana te organizacije.

Član 14

Tuženi u upravnom sporu je organ čiji se akt osporava.

Član 15

Treće lice kome bi poništaj osporenog upravnog akta neposredno bio na štetu (zainteresovano lice) ima u sporu položaj stranke.

Član 16

(1) Tužba, po pravilu, ne sprečava izvršenje upravnog akta protiv koga je podnesena.

(2) Po zahtevu tužioca, organ čiji se akt izvršava, odnosno organ nadležan za izvršenje, ako je u pitanju akt organizacije koja nije ovlašćena za izvršenje, odložiće izvršenje do pravnosnažnosti sudske odluke, ako bi izvršenje nanelo tužiocu štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanela veća nenaknadiva šteta protivnoj stranci. Uz zahtev za odlaganje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi. Po svakom zahtevu nadležni organ mora doneti rešenje najdocije u roku od tri dana od prijema zahteva.

(3) Organ iz stava 2. ovog člana može i iz drugih razloga odložiti izvršenje osporenog akta do pravnosnažnosti sudske odluke, ako to nije u suprotnosti sa javnim interesom.

III NADLEŽNOST I PRAVNI LEKOVI

Član 17

- (1) Savezni sud odlučuje o tužbama protiv upravnih akata saveznih organa i preduzeća ili drugih organizacija kojima je saveznim zakonom povereno vršenje javnih ovlašćenja.
- (2) Vrhovni vojni sud odlučuje o tužbama protiv upravnih akata vojnih organa, drugih saveznih organa i saveznih organizacija ako je to određeno saveznim zakonom.
- (3) O tužbama protiv upravnih akata drugih organa i organizacija, odlučuje sud određen republičkim zakonom.

Član 18

- (1) Protiv odluke donesene u upravnom sporu žalba se može izjaviti samo ako je to predviđeno zakonom u određenim stvarima.
- (2) Protiv pravnosnažne odluke suda čija nadležnost u upravnom sporu nije određena za celu teritoriju republike članice stranka može podneti vrhovnom sudu u republici članici zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke. Taj zahtev se može podneti zbog povrede materijalnog prava ili zbog povrede pravila postupka koja je mogla biti od uticaja na rešenje stvari.
- (3) Zahtev za vanredno preispitivanje iz stava 2. ovog člana ne može se podneti u stvarima u kojima je zakonom dozvoljena žalba.

Član 19

- (1) Protiv pravnosnažnih odluka sudova u republikama članicama i Vrhovnog vojnog suda donesenih u upravnom sporu stranka može podneti Saveznom sudu zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke. Taj zahtev može se podneti zbog povrede saveznog zakona, drugog saveznog propisa ili opšteg akta ili zbog povrede saveznog propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rešenje stvari, a u pitanju je primena saveznih propisa.
- (2) Zahtev iz stava 1. ovog člana može se podneti samo ako je već upotrebljen zahtev za preispitivanje ili žalba iz člana 18. ovog zakona, odnosno ako nije dozvoljena žalba Saveznom sudu.
- (3) O zahtevu iz stava 1. ovog člana Savezni sud odlučuje u veću sastavljenom od pet sudija.

Član 20

- (1) Protiv pravnosnažne odluke suda koji u upravnom sporu nije najviši sud u republici članici, nadležni javni, odnosno državni tužilac u republici članici može podneti vrhovnom sudu u republici članici zahtev za zaštitu zakonitosti, ako je takvom odlukom povređen zakon, drugi propis ili opšti akt.

(2) Zahtev za zaštitu zakonitosti može podneti nadležni državni, odnosno javni tužilac protiv odluke veća vrhovnog suda u republici članici ako je tom odlukom povređen republički zakon, drugi propis ili opšti akt.

(3) Saveznom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažne odluke suda u republici članici i protiv odluke veća Saveznog suda podnosi Savezni državni tužilac, a protiv odluke Vrhovnog vojnog suda - Vrhovni vojni tužilac, ako je tom odlukom povređen savezni zakon, drugi savezni propis ili opšti akt ili zbog povrede saveznih propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rešenje stvari, a u pitanju je primena saveznih propisa.

(4) Ako je podnesen zahtev za zaštitu zakonitosti iz stava 1. ovog člana, Savezni državni tužilac može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti samo protiv odluke vrhovnog suda u republici članici donesene po tom zahtevu za zaštitu zakonitosti.

(5) O zahtevu za zaštitu zakonitosti protiv odluke veća Saveznog suda odlučuje Savezni sud u opštoj sednici.

IV POSTUPAK

1. Postupak po tužbi

Član 21

Upravni spor pokreće se tužbom.

Član 22

(1) Tužba se podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci koja je podnosi.

(2) Rok iz stava 1. ovog člana važi i za organ ovlašćen za podnošenje tužbe ako mu je upravni akt dostavljen. Ako mu akt nije dostavljen, može podneti tužbu u roku od 60 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci u čiju je korist akt donesen.

Član 23

(1) Tužba se predaje sudu neposredno ili mu se šalje poštom. Tužba se može izjaviti i na zapisnik kod nadležnog suda ili ma kog drugog suda. Dan predaje tužbe pošti preporučeno, odnosno dan izjavljivanja tužbe na zapisnik smatra se kao dan predaje sudu.

(2) Ako tužba nije predata sudu nego drugom organu, a stigne nadležnom sudu posle isteka roka za podnošenje tužbe, smatraće se da je na vreme podnesena ako se njeno podnošenje tom organu može pripisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca.

(3) Za vojna lica koja se nalaze u Vojski Jugoslavije dan predaje tužbe vojnoj jedinici, odnosno vojnoj ustanovi smatra se kao dan predaje sudu.

(4) Odredba stava 3. ovog člana odnosi se i na civilna lica u Vojsci Jugoslavije na službi u vojnim jedinicama, odnosno vojnim ustanovama u mestima u kojima ne postoji redovna pošta.

Član 24

(1) Ako drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u zakonom određenom kraćem roku doneo rešenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rešenja, a ne donese ga ni u daljem roku od sedam dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

(2) Na način iz stava 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtevu nije doneo rešenje prvostepeni organ protiv čijeg akta nije dozvoljena žalba.

(3) Ako prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u zakonom određenom kraćem roku doneo rešenje po zahtevu, stranka ima pravo da podnese zahtev drugostepenom organu. Protiv rešenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga pod uslovima iz stava 1. ovog člana pokrenuti i ako ovaj organ ne donese rešenje.

Član 25

(1) U tužbi se mora navesti ime i prezime, zanimanje i mesto stanovanja, odnosno naziv i sedište tužioca, upravni akt protiv koga je tužba upravljena, zbog čega se tužba podnosi, kao i u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje upravnog akta. Uz tužbu se mora podneti original ili prepis akta protiv koga se tužba podnosi.

(2) Ako se tužbom traži povraćaj stvari ili naknada štete, mora se staviti i određen zahtev u pogledu stvari ili visine pretrpljene štete.

(3) Uz tužbu se podnosi i po jedan prepis tužbe i priloga za tuženi organ i za svako zainteresovano lice, ako takvih ima.

Član 26

Tužilac može odustati od tužbe sve do donošenja odluke, u kom slučaju sud rešenjem obustavlja postupak.

Član 27

(1) Ako je tužba nepotpuna ili nerazumljiva, predsednik veća pozvaće tužioca, prema potrebi, i preko drugog suda, da u ostavljenom roku otkloni nedostatke tužbe i ukazaće mu na posledice ako ne postupi po zahtevu suda.

(2) Ako tužilac u ostavljenom roku ne otkloni nedostatke u tužbi, koji sprečavaju rad suda, sud će rešenjem odbaciti tužbu kao neurednu, ako ne nađe da je osporeni upravni akt ništav.

Član 28

(1) Sud će rešenjem odbaciti tužbu ako utvrdi:

- 1) da je tužba podnesena neblagovremeno (član 22) ili pre vremena (član 24);
- 2) da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt (član 6);
- 3) da je očevidno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužioca ili u njegov na zakonu zasnovani interes (član 12);
- 4) da se protiv upravnog akta koji se tužbom osporava mogla izjaviti žalba, pa nije uopšte ili nije blagovremeno izjavljena (član 7);
- 5) da je reč o stvari o kojoj se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor;
- 6) da već postoji pravnosnažna sudska odluka donesena u upravnom sporu o istoj stvari.

(2) Zbog razloga iz stava 1. ovog člana sud će odbaciti tužbu u svakom stadijumu postupka.

Član 29

Ako sud ne odbaci tužbu na osnovu člana 27. stav 2. ili člana 28. ovog zakona, a nađe da osporeni upravni akt sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocenu zakonitosti akta, može presudom poništiti akt i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

Član 30

- (1) Ako organ za vreme sudske postupka donese drugi akt kojim se menja ili stavlja van snage upravni akt protiv koga je upravni spor pokrenut, kao i ako u slučaju iz člana 24. ovog zakona naknadno donese upravni akt, taj će organ, pored tužioca, istovremeno izvestiti i sud pred kojim je spor pokrenut.
- (2) U slučaju iz stava 1. ovog člana sud će pozvati tužioca da u roku od 15 dana izjavi da li je naknadno donesenim aktom zadovoljan ili ostaje pri tužbi i u kom obimu, odnosno da li tužbu proširuje i na novi akt.
- (3) Ako tužilac izjavi da je naknadno donesenim aktom zadovoljan ili ako ne da izjavu u roku iz stava 1. ovog člana, sud će doneti rešenje o obustavljanju postupka.
- (4) Ako tužilac izjavi da novim aktom nije zadovoljan, sud će nastaviti postupak.

Član 31

- (1) Ako tužbu ne odbaci rešenjem iz člana 27. stav 2. ili člana 28. ovog zakona, niti poništi akt po članu 29. ovog zakona, sud će po jedan prepis tužbe sa priložima dostaviti na odgovor tuženom i zainteresovanim licima ako ih ima.
- (2) Odgovor iz stava 1. ovog člana daje se u roku koji sud odredi u svakom pojedinom slučaju. Rok ne može biti kraći od osam ni duži od 30 dana.

(3) U ostavljenom roku tuženi je dužan da dostavi sudu sve spise koji se odnose na predmet. Ako tuženi i posle drugog zahteva ne dostavi spise predmeta ili ako izjavi da ih ne može dostaviti, sud može rešiti stvar i bez spisa.

Član 32

O upravnim sporovima sud rešava u nejavnoj sednici.

Član 33

- (1) Zbog složenosti sporne stvari, ili ako inače nađe da je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stanja stvari, sud može rešiti da se održi usmena rasprava.
- (2) Iz istih razloga i stranka može predložiti da se održi usmena rasprava.

Član 34

- (1) Ako nadležno veće reši da se održi usmena rasprava, predsednik veća će odrediti dan rasprave i na raspravu pozvati stranke i zainteresovana lica ako ih ima.
- (2) Rasprava se može odložiti samo iz važnih razloga, o čemu rešava veće.

Član 35

- (1) Raspravom rukovodi predsednik veća.
- (2) O raspravi se vodi zapisnik u koji se unose samo bitne činjenice i okolnosti, kao i dispozitiv odluke. Zapisnik potpisuju predsednik veća i zapisničar.

Član 36

- (1) Izostanak stranke sa usmene rasprave ne zadržava rad suda. Zbog izostanka stranaka ne može se uzeti da su one odustale od svojih zahteva, već će se njihovi podnesci pročitati.
- (2) Ako na raspravu ne dođe ni tužilac ni tuženi, a rasprava se ne odloži, sud će raspraviti spor i bez prisustva stranaka.

Član 37

Na raspravi prvo dobija reč član veća koji je izvestilac. Izvestilac izlaže stanje i suštinu spora, ne dajući svoje mišljenje. Posle toga daje se reč tužiocu da obrazloži tužbu, pa zastupniku tuženog i zainteresovanim licima da obrazlože svoja gledišta.

Član 38

- (1) Sud rešava spor, po pravilu, na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku.

(2) Ako sud nađe da se spor ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica postoji protivrečnost u spisima, što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, ili ako nađe da su u upravnom postupku povređena pravila postupka što je bilo od uticaja na rešavanje stvari, osporeni upravni akt poništiće presudom. U tom slučaju nadležni organ je dužan da postupi onako kako je u presudi određeno i da donese nov upravni akt.

(3) Ako bi poništenje osporenog upravnog akta po stavu 2. ovog člana i ponovno vođenje postupka pred nadležnim organom izazvalo za tužioca štetu koja bi se teško mogla ispraviti, ili ako je na osnovu javnih isprava ili drugih dokaza u spisima predmeta očigledno da je činjenično stanje drukčije od onog koje je utvrđeno u upravnom postupku ili ako je u istom sporu već poništen upravni akt, a nadležni organ nije u potpunosti postupio po presudi, sud može i sam utvrditi činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja doneti presudu, odnosno rešenje.

(4) U slučaju iz stava 3. ovog člana, sud utvrđuje činjenično stanje na raspravi, ili preko jednog člana veća ili preko drugog suda, ili preko drugog organa. Na raspravu se poziva i stranka.

Član 39

(1) Zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahteva iz tužbe, ali pri tom nije vezan razlozima tužbe.

(2) Na ništavost upravnog akta sud pazi po službenoj dužnosti.

Član 40

(1) Sud donosi presudu, odnosno rešenje većinom glasova.

(2) O većanju i glasanju vodi se poseban zapisnik koji potpisuju svi članovi veća i zapisničar.

(3) Većanje i glasanje vrše se bez prisustva stranaka.

Član 41

(1) Sud rešava spor presudom.

(2) Presudom se tužba uvažava ili odbija kao neosnovana. Ako se tužba uvažava, sud poništava osporeni upravni akt.

(3) Kad nađe da osporeni upravni akt treba poništiti, sud može, ako priroda stvari to dozvoljava i ako utvrđeno činjenično stanje pruža pouzdan osnov za to, presudom rešiti upravnu stvar. Takva presuda u svemu zamenjuje poništeni akt.

(4) Presudom kojom se osporeni upravni akt poništava sud će odlučiti i o zahtevu tužioca za povraćaj stvari, odnosno za naknadu štete, ako utvrđeno činjenično stanje

pruža pouzdan osnov za to. U protivnom, sud će uputiti tužioca da svoj zahtev ostvaruje u parnici.

(5) Kad je tužba podnesena na osnovu člana 24. ovog zakona, a sud nađe da je osnovana, presudom će uvažiti tužbu i odrediti da nadležni organ donese rešenje.

Član 42

(1) Ako je održana usmena rasprava, sud će odmah po završenoj raspravi usmeno objaviti presudu, odnosno rešenje, zajedno s najvažnijim razlozima.

(2) U složenim slučajevima sud može najdocnije u roku od osam dana od dana zaključenja rasprave doneti presudu, odnosno rešenje.

(3) Ako po završenoj usmenoj raspravi ne može izreći presudu, odnosno rešenje zbog toga što prethodno treba da utvrdi neku činjenicu za čije raspravljanje nije potrebna nova usmena rasprava, sud će presudu, odnosno rešenje doneti bez rasprave, najdocnije u roku od osam dana od dana kad tu činjenicu utvrdi.

Član 43

(1) Presuda, odnosno rešenje sadrži označenje suda, ime i prezime predsednika veća, članova veća i zapisničara, označenje stranaka i njihovih zastupnika, predmet spora, dan kad je presuda, odnosno rešenje doneseno i objavljeno, dispozitiv, obrazloženje i pouku o žalbi ako je žalba dozvoljena. Dispozitiv mora biti odvojen od obrazloženja.

(2) Original presude, odnosno rešenja potpisuju predsednik veća i zapisničar.

(3) Presuda, odnosno rešenje izdaje se strankama u overenom prepisu.

2. Postupak po pravnim lekovima

Član 44

Zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke (čl. 18. i 19), kao i zahtev za zaštitu zakonitosti (član 20) predaje se, na način određen u članu 23. ovog zakona, sudu nadležnom za odlučivanje o zahtevu.

Član 45

(1) Zahtev iz čl. 18. i 19. ovog zakona za vanredno preispitivanje sudske odluke podnosi se nadležnom sudu u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke protiv koje stranka podnosi zahtev.

(2) Zahtev za zaštitu zakonitosti podnosi se u roku od tri meseca od dana kad je strankama dostavljena odluka protiv koje se zahtev podnosi.

Član 46

(1) Zahtev iz čl. 18, 19. i 20. ovog zakona sadrži označenje sudske odluke čije se preispitivanje predlaže, odnosno protiv koje se podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti, kao i razloge i obim u kome se predlaže preispitivanje.

(2) Ako je zahtev iz stava 1. ovog člana nepotpun ili nerazumljiv, nadležni sud postupa shodno odredbama člana 27. ovog zakona.

Član 47

(1) Nedoovoljen ili neblagovremen zahtev ili zahtev iz čl. 18, 19. i 20 ovog zakona koji je podnelo neovlašćeno lice nadležni sud će odbaciti rešenjem.

(2) Ako nadležni sud ne odbaci zahtev iz stava 1. ovog člana, dostaviće ga protivnoj stranci, koja može, u roku koji odredi nadležni sud, podneti odgovor na zahtev.

(3) Sud protiv čije je odluke podnesen zahtev iz stava 1. ovog člana i tuženi organ dužni su da bez odlaganja dostave nadležnom sudu, na njegov zahtev, sve spise.

Član 48

Nadležni sud rešava o zahtevu iz čl. 18, 19. i 20. ovog zakona, po pravilu, u nejavnoj sednici, a pobijanu odluku ispituje samo u granicama zahteva.

Član 49

(1) Nadležni sud presudom odbija ili uvažava zahtev iz čl. 18, 19. i 20. ovog zakona.

(2) Presudom kojom zahtev iz stava 1. ovog člana uvažava, nadležni sud može ukinuti ili preinačiti sudsku odluku protiv koje je podnesen zahtev.

(3) Ako nadležni sud ukine sudsku odluku, predmet vraća sudu čija je odluka ukinuta. Taj sud je dužan da izvede sve procesne radnje i da raspravi pitanja na koja mu je ukazao sud koji je rešavao o zahtevu.

Član 50

(1) Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke stranci koja podnosi žalbu, a predaje se sudu čija se odluka pobija žalbom.

(2) Nedoovoljenu ili neblagovremenu žalbu ili žalbu koju je izjavilo neovlašćeno lice odbaciće rešenjem sud protiv čije je odluke izjavljena žalba. Protiv tog rešenja dozvoljena je posebna žalba.

(3) Ako sud koji je primio žalbu ne postupi po odredbi stava 2. ovog člana, žalbu će odbaciti rešenjem sud koji odlučuje o žalbi.

(4) Na ostala pitanja u postupku po žalbi shodno se primenjuju odredbe čl. 44. do 49. ovog zakona.

3. Ponavljanje postupka

Član 51

(1) Postupak okončan presudom ili rešenjem ponoviće se na zahtev stranke:

- 1) ako stranka sazna za nove činjenice, ili nađe ili stekne mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem sudskom postupku;
 - 2) ako je do odluke suda došlo usled krivičnog dela sudije ili zaposlenog u sudu, ili je odluka izdejtvovana prevarnom radnjom zastupnika ili punomoćnika stranke, njegovog protivnika ili protivnikovog zastupnika ili punomoćnika, a takva radnja predstavlja krivično delo;
 - 3) ako je odluka zasnovana na presudi donesenoj u krivičnoj ili građanskoj stvari, a ta presuda je kasnije ukinuta drugom pravnosnažnom sudskom odlukom;
 - 4) ako je isprava na kojoj se zasniva odluka lažna ili lažno preinačena, ili ako je svedok, veštak ili stranka, prilikom saslušanja pred sudom, dala lažan iskaz, a odluka suda se zasniva na tom iskazu;
 - 5) ako stranka nađe ili stekne mogućnost da upotrebi raniju odluku donesenu u istom upravnom sporu;
 - 6) ako zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.
- (2) Zbog okolnosti iz tač. 1. i 5. stava 1. ovog člana ponavljanje će se dozvoliti samo ako stranka bez svoje krivice nije bila u stanju da te okolnosti iznese u ranijem postupku.

Član 52

- (1) Ponavljanje postupka može se tražiti najdocnije u roku od 30 dana od dana kad je stranka saznala za razlog ponavljanja. Ako je stranka saznala za razlog ponavljanja pre nego što je postupak pred sudom završen, a taj razlog nije mogla upotrebiti u toku postupka, ponavljanje se može tražiti u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke.
- (2) Po proteku pet godina od pravnosnažnosti odluke ponavljanje se ne može tražiti.

Član 53

O tužbi za ponavljanje postupka rešava sud koji je doneo odluku na koju se odnosi razlog za ponavljanje.

Član 54

- (1) Tužba za ponavljanje postupka podnosi se sudu koji je nadležan za rešavanje (član 53).
- (2) U tužbi se mora naročito navesti:

- 1) presuda ili rešenje doneseno u postupku čije se ponavljanje traži;
- 2) zakonski osnov ponavljanja (član 51) i dokazi, odnosno okolnosti koje čine verovatnim postojanje tog osnova;
- 3) okolnosti iz kojih proizlazi da je tužba podnesena u zakonskom roku i čime se to dokazuje;
- 4) u kom pravcu i u kom obimu se predlaže izmena presude, odnosno rešenja donesenog u postupku čije se ponavljanje traži.

Član 55

- (1) Sud će odbaciti tužbu rešenjem ako utvrdi da je tužbu podnelo neovlašćeno lice ili da tužba nije blagovremena, ili da stranka nije učinila bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.
- (2) Ako sud ne odbaci tužbu po stavu 1. ovog člana, dostaviće je protivnoj stranci i zainteresovanim licima i pozvaće ih da u roku od 15 dana odgovore na tužbu.

Član 56

- (1) Po isteku roka za odgovor na tužbu (član 55. stav 2), sud presudom rešava o tužbi za ponavljanje postupka.
- (2) Ako se ponavljanje dozvoli, staviće se van snage ranija odluka, u celini ili delimično.
- (3) Ranije procesne radnje na koje ne utiču razlozi ponavljanja neće se ponavljati.
- (4) Presudom kojom se ponavljanje dozvoljava rešiće se i o glavnoj stvari.

Član 57

Protiv odluke suda donesene po tužbi za ponavljanje postupka mogu se podneti pravna sredstva koja su dozvoljena u glavnoj stvari.

Član 58

U ponovljenom postupku shodno se primenjuju odredbe ovog zakona o postupku po tužbi i pravnim lekovima, ako u čl. 51. do 57. ovog zakona nije drukčije određeno.

4. Ostale odredbe postupka

Član 59

Na pitanja postupka u upravnim sporovima koja nisu uređena ovim zakonom shodno će se primenjivati odredbe saveznog zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Član 60

U upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

V OBAVEZNOST PRESUDA

Član 61

Kad sud poništi akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio pre nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umesto poništenog upravnog akta doneti drugi, nadležni organ je dužan da ga donese bez odlaganja, a najdocnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Nadležni organ je pri tom vezan pravnim shvatanjem suda, kao i primedbama suda u pogledu postupka.

Član 62

(1) Ako nadležni organ posle poništenja upravnog akta donese upravni akt protivno pravnom shvatanju suda ili protivno primedbama suda u pogledu postupka, pa tužilac podnese novu tužbu, sud će poništiti osporeni akt i, po pravilu, sam rešiti stvar presudom. Takva presuda u svemu zamenjuje akt nadležnog organa.

(2) O slučaju iz stava 1. ovog člana sud izveštava organ koji vrši nadzor.

Član 63

(1) Ako nadležni organ posle poništenja upravnog akta ne donese odmah, a najdocnije u roku od 30 dana, novi upravni akt ili akt u izvršenju presude donesene na osnovu člana 41. stav 5. ovog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležni organ ne donese akt ni za sedam dana od ovog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od suda koji je doneo presudu u prvom stepenu.

(2) Po zahtevu iz stava 1. ovog člana sud će zatražiti od nadležnog organa obaveštenje o razlozima zbog kojih upravni akt nije doneo. Nadležni organ je dužan da ovo obaveštenje da odmah, a najdocnije u roku od sedam dana. Ako on to ne učini, ili ako dato obaveštenje, po nahođenju suda, ne opravdava neizvršenje sudske presude, sud će doneti rešenje koje u svemu zamenjuje akt nadležnog organa. Sud će to rešenje dostaviti organu nadležnom za izvršenje i o tome istovremeno obavestiti organ koji vrši nadzor. Organ nadležan za izvršenje dužan je bez odlaganja da izvrši ovakvo rešenje.

Član 64

Kad je u upravnom sporu donesena presuda, a nadležni organ je doneo upravni akt u izvršenju te presude, pa se kod nadležnog organa traži ponavljanje upravnog postupka po tom upravnom aktu, ponavljanje se može dozvoliti ako je razlog za ponavljanje nastao kod organa koji je akt doneo.

VI PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 65

Postupci po tužbama i zahtevima, odnosno predlozima podnesenim do dana stupanja na snagu ovog zakona sprovedeće se po pravilima postupka koja su važila do stupanja na snagu ovog zakona.

Član 66

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o upravnim sporovima ("Službeni list SFRJ", br. 4/77 i "Službeni list SRJ", br. 27/92, 31/93 i 24/94).

Član 67

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja

u "Službenom listu SRJ".